

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

II. Eius conatibus Episcopus Constantiensis sese opponit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

docuit. Ut enim hic nescio quam *Impanationem*, id est corporis Christi in pane perceptionem; ita *Zuinglius figuram & tropum commentus est, quem sibi nec vigilanti nec dormienti, ab angelo candidi an atrii coloris incertum, per somnium reuelatum, ipse narrat, ut supra vidimus, Zuinglij hoc commentum posteriores Sacramentarij varijs, coloribus extornarunt; suo quisque modo illud explicantes, omnes tamen edocentes, ut diuine in Eucharistiæ Sacramento omnipotentæ compedes quasi iniiciant ac leges ponant.*

II De Zuinglij indies magis magisque quod animo haec enus occultauerat, effundentis conatibus edoctus Hugo Constantiensis Episcopus, apud Senatum Tigurinum ex omni hominum atq; artificum genere conscriptum, grauitè conquestus fuit, quod homo ille non legitime missus aut vocatus, ad Nouam doctrinam, eam tamen omnibus sua cura commissis annuntiares. Ad hos vocatus Zuinglius, causam suam facile defendit, & hominibus de agrorū bonitate & armorū vsu, quam iudicandū de Theologicis rebus magis idoneis persuasit, ut secundum se prouociauerat, quod cum Doctor Ioannes Faber, istuc ab Episcopo missus animaduertit plebeios iudices eosque iam seductos male iudicatos, disputatioē quam cum Zuinglio, coram Senatu institutura fuerat iure deseruit, contentus ostendisse, esse argumenta aduersus Zuinglium, si iudices æqui nō decederent. Quis vero non eiusmodi conciliū rideret in quo, ut ille de Atheniensium dixit comitijs, *Sapientes ac docti proponant, indocti vero & stulti iudicent & decernant?* Sic ergo à rudi hoc populo sententia lata fuit, *qua Zuinglius docent. Verbo Dei consentire* Hoc similique astu antiquus ille serpens utitur, ut nimirum pestiferæ cuiusq; doctrinæ pietatis velū prætexat, & dogmata amarissimi fellis plena aut verbi diuini aut frequentis Domini Dei ac Christi Saluatoris mentione, tamquā scfamo & papauere, condiat atque in crustet Non pauci tamen in antiqua persistunt religione, & impostorē, quamuis sub Catholica religionis specie adhuc latitantē, in lucem protraxerunt, clamore ac conuicijs infectati: & ipsum Zuingliū & Leonē Iudā, cuius operā Zuinglius plurimum vsus est, ut qui pleraq; ex ore ipsius exceperit, ac propterea Euangelistes ipsius dictus fuerit. Hic ille est qui de nouo Biblia in Teutoniam linguā transfudit; quā versionem Lutherani postea, utpote ab ipsorum magistro & Doctore passim dissidentem falsitatis condemnauerunt.

III. Porro ad has controuersias decidendas Senatus Tigurinus suprema quadam auctoritate Ecclesiasticorum conuentū indixit, & Constantensem quoq; Episcopū per litteras inuitauit. Et hic quidē misso Vicario suo, grauitè eos monuit, certam ē hoc nō esse eius loci, neq; in re tanti momenti sic procedendū, verum ad Concilij tamquā supremi iudicis notionē pertinere. At Zuinglius eiusq; cōplices regerebant, in re quæ ad omnium & singulorum salutē pertinere, omnibus quoq; & singulis disquisitionem esse permittendā: Itaque plerique de plebe clamabant. *tandem aliquando vincula perumpenda & Romana Ecclesia tyrannidem coercendam esse* isdem plane verbis quibus Propheta David, prænuntiavit (d) *Impios aduersus Dominū & Christum eius vsuros, q. apsum quoq; in Lutheri assecclis permisit Deus, quorum princeps Vricus initio schismatis Lutherici, librum emisit cui præfixit quasi verbum Dei, idem, quod Zuingliani iactabant nempe: Dirumpamus Vincula eorum (Papæ & Episcoporum) & proiciamus à nobis iugum ipsum.* (e) Idque tum Tiguri quidem ita factum, vltèrius protrepit. Siquidem Anno 1523. dimisso conuentu, publico senatus Edicto Zuinglij doctrina *LXVII.* articulis comprehensa, recepta fuit, sic tamen ut templis atque altaribus adhuc inuiolatis, Catholicis in pace viuere liceret. Mox vero Zuinglius, qui priuatim cū primo nostri temporis conoelasta, uti & Sacramentario Carolstadio conspirabat, Senatum modis omnibus sollicitare atque vigere cœpit, ut tam sanctum, scilicet, opus tandem aliquando perficeret, & tam status ē templis amoueret, quam Missam abrogaret.

Harum rerum fama ad ceteros Helueticorum pagos perlatā, Lucernæ An. 1524. habitus fuit conuentus. (f) de retinenda Catholica fide & missi ad Tigurinos legati, qui demonstrarent *quam male in eo agerent, quod à temerarijs aliquot hominibus pulcherrimum òcium & quietem tum Ecclesia tum Reipublica turbari, & discordia semina spargi paterentur.* Ad ea vero Senatus Tigurinus respondit 21. Martij: *Eam nunc lucē esse in multorū animis excitatam, ut pleriq; omnes in sua ciuitate Biblica scripta diligenter euoluant; nec verendū esse ne Ministri Scripturam detorqueant; qua sic in manibus omnium versetur. Senolle porro hominū placitis, sed Dei verbo stare,*

Et 2 id

Anatom. Eccl. Cathol. Tr. 2. Disput. Tigur. d. psal. 2. e. ibidem Extr. authenticus liber Huttani. f. Anatom. Eccl. Cathol. Tr. 2. Consensus Lucernensis.